

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/1026/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4613205277
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4613205277.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: Z. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. X/XX, O. 1, zastúpený JUDr. Andrej Cifra, advokát, so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, za účasti Združenia na ochranu spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, zastúpený JUDr. Andrej Cifra, advokát, so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 1.999,62 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 21. septembra 2015 č. k. 5C/222/2013-451 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej vyhovujúcej časti týkajúcej sa povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 540,30 eura s 8,75% úrokom z omeškania ročne od 20. 11. 2012 do zaplatenia m e n í tak, že žalobu v tejto časti z a m i e t a .

Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.296,72 eura s 8,75% úrokom z omeškania ročne od 20. 11. 2012 do zaplatenia, ktorú sumu súd povolil žalovanému splácať v splátkach po 20 eur mesačne, vždy do 25-teho dňa daného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok a exekúcie. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol tak, že o týchto rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 2 písm. a/, b/, § 3 ods. 1, 2, § 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 3 ods. 1, § 37 ods. 1, § 39 ods. 1, § 40 ods. 1, § 52 ods. 1, 2, § 54 ods. 1, § 100 ods. 1, § 101, § 110 ods. 1 veta druhá, § 558, § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 92 ods. 8 zákona o bankách. Uviedol, že predmetom konania je zaplatenie sumy 1.999,62 eura s 8,7% úrokom z omeškania ročne od 20. 11. 2012 do zaplatenia, keď nad uvedenú sumu súd rozhodol rozsudkom sp. zn. 5C/222/2013-197 zo dňa 23. 08. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť. Súď mal preukázané, že dňa 14. 08. 2006 postupca Všeobecná úverová banka, a. s. uzatvoril so žalovaným Zmluvu o splátkovom úvere č. 372731242, na základe ktorej postupca poskytol žalovanému úver 40.000,-Sk (1.327,76 eura), ktorý sa žalovaný zaviazal splácať riadne a včas v splátkach po 1.085,-Sk (36,02 eura) mesačne, splatnosť prvej splátky - 01. 09. 2006, konečná splatnosť úveru - 01. 08. 2011, RPMN 23,68%, výška úrokovej sadzby 18,40% ročne. Predmetná zmluva bola uzavretá v zmysle zákona č. 513/1991 Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, vzhľadom na charakter účastníkov zmluvy v postavení dodávateľa - spotrebiteľa a na formulárový typ zmluvy, keď spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok,

je tento úver možné považovať za úver, na ktorý sa aplikujú ustanovenia Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa §52 a nasledovné. Vychádzajúc z rozsudku NS SR sp. zn. 3MCdo14/2014, ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka je potrebné vykladať tak, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva, vzťahuje sa aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Keďže si žalovaný svoje zmluvné povinnosti riadne neplnil, dostal sa s plnením záväzku do omeškania, došlo k postúpeniu pohľadávky a následne dňa 26. 03. 2012 uzavreli strany sporu Dohodu o uzavretí plátkového kalendára a uznaní záväzku, v rámci ktorej žalovaný uznal, čo do právneho dôvodu a výšky, záväzok voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom: Slovenská sporiteľňa, a. s. č. zmluvy 372731242 zo dňa 14. 08. 2006, pričom dlžná suma pozostávala z istiny vo výške 1.999,62 eura, nákladov na inkasné konanie vo výške 150 eura a príslušenstva pohľadávky podľa zmluvy. Ohľadom splatenia záväzku v splátkach dohodu neuzatvorili. Obsahom predmetného bodu bolo aj vyhlásenie, že žalovaný má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch.

V konaní vedľajší účastník na strane žalovaného a žalovaný vzniesli námietku premlčania. Z dokazovania mal súd preukázané, že žalobca vo vedomí, že plynula premlčacia doba, predložil žalovanému dňa 26. 03. 2012 Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku a súd sa stotožnil s tvrdením vedľajšieho účastníka, že predložená dohoda je formulár, ktorý vopred žalobca ako veriteľ pripravil pre žalovaného ako dlžníka a žalovaný nemal žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jej obsah. Súd sa tiež stotožnil s tým, že prehlásenie dlžníka o vedomosti o premlčaní dlhu je sofistikovane skryté do dohody o splátkach v bode 3, pričom je nelogické, aby žalovaný ako spotrebiteľ, ak by mal vedomosť o premlčaní pohľadávky, mal záujem na podpísaní uznania záväzku a predĺžení premlčacej lehoty. Uzatvorenie takejto dohody je v rozpore s dobrými mravmi, keď neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti. Žalobcom boli využitý omyl a lesť v snahe dosiahnuť získanie podpisu žalovaného ako spotrebiteľa. V článku 3.2. predmetnej Dohody sa uvádza, že v prípade, že osoby uvedené v bode 1.2. a 1.3. tejto dohody nebudú splácať svoj záväzok podľa dohodnutých splátok, stane sa splatným celý zvyšok pohľadávky, avšak v dohode sa vôbec neuvádza výška splátok, ani dátum splátky, teda deň v mesiaci, ku ktorému sa má uhradiť, ani dátum prvej splátky. Samotné umiestnenie textu vedomosti premlčaného dlhu svedčí tomu, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k žalovanému ako spotrebiteľovi, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno očakávať od dodávateľa, pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúc čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. Na základe uvedeného bolo potrebné považovať Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku za neplatný právny úkon, ktorý svojim obsahom a účelom odporuje zákonu a prieči sa dobrým mravom. Postup pracovníka žalobcu, ktorý navštívil žalovaného a nechal ho podpísať dohodu bez ohľadu na to, či žalovaný po patričnom poučení vedel, čo podpisuje, je jedným z prípadov nekalej praxe. Z obsahu spisu vyplýva, že žaloba bola podaná dňa 28. 11. 2012 a aplikujúc ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní, bolo potrebné dospieť k záveru, že premlčacia doba je trojročná, teda od 28. 11. 2009 do 28. 11. 2012 splátky neboli premlčané, v dôsledku čoho ich bolo potrebné priznať. Za premlčané bolo potrebné vyhodnotiť splátky od 01. 07. 2008 do 28. 11. 2009, pričom na túto skutočnosť bol súd povinný prihliadať aj bez návrhu v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Čo sa týkalo vypovedania zmluvy z dôvodu insolventnosti, uvedený postup bol právom veriteľa, nie jeho povinnosťou. Pokiaľ vedľajší účastník na strane žalovaného v písomnom podaní zo dňa 26. 08. 2015 uviedol, že považuje za nevyhnutné skúmať, či Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len VOP), ktoré boli prílohou k zmluve o úvere, obsahujú ustanovenia týkajúce sa postúpenia pohľadávky, ak uvedené dojednanie o postúpení pohľadávky vylučuje možnosť dlžníka postúpiť svoje pohľadávky voči Banke na tretiu osobu bez súhlasu Banky a na druhej strane si Banka vymedzuje oprávnenie postúpiť akúkoľvek svoju pohľadávku na tretiu osobu aj bez súhlasu dlžníka, ide o zjavný nepomer a nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach, ktorý môže podstatne sťažiť uplatnenie nárokov dlžníka (klienta) voči Banke a pre prípad, ak by sa preukázalo, že predmetné dojednanie zakladá uvedenú zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán je potom potrebné posúdiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a s poukazom na predmetnú neprijateľnú zmluvnú podmienku by žalobca v spore nedisponoval aktívnou vecnou legitímáciou v dôsledku neplatného postúpenia pohľadávky, keď uvedené by bolo dôvodom na zamietnutie žaloby v celom rozsahu, súd sa nestotožnil s týmto názorom vedľajšieho účastníka ohľadom neprijateľnosti zmluvnej podmienky týkajúcej sa postúpenia pohľadávky veriteľom na tretiu osobu bez súhlasu dlžníka, považoval VOP právneho predchodcu žalobcu v tejto časti v súlade so zákonom, keď VOP sú súčasťou predmetnej zmluvy o splátkovom úvere a z bodu 19.16 VOP vyplýva, že klient s týmto ustanovením citovaným vyššie výslovne súhlasí a taktiež súd poukázal na ustanovenie § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu

dlužníka postúpiť písomnou zmluvou inému a na ustanovenie § 92 ods.8 Zákona o bankách, podľa ktorého, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou aj bez súhlasu klienta. Na základe uvedeného súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi splátky dlžného úveru, ktoré neboli premlčané, teda od 28. 11. 2009 do 28. 11. 2012, keď výška mesačnej splátky bola dohodnutá medzi účastníkmi na sumu 36,02 eura a za tri roky dlžná suma predstavuje sumu 1.296,72 eura (36,02 eura x 36 mesiacov), spolu s 8,75% úrokom z omeškania ročne od 20. 11. 2012 do zaplataenia, podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., keď žalobca pokusom o zmier vyzval žalovaného na zaplataenie dlžnej sumy do 19. 11. 2012, a teda pohľadávka žalobcu sa stala splatnou dňa 20. 11. 2012, preto je žalovaný povinný zaplatiť aj úrok z omeškania. Vo zvyšku, nad priznanú sumu 1.296,72 eura, z dôvodu premlčania nároku žalobcu, súd žalobu zamietol. Podľa § 160 ods.1 OSP, súd povolil žalovanému splácať dlžnú sumu v splátkach po 20 eur mesačne z dôvodu, že rozsudkom OS Topoľčany č. k. 4C/77/2013-206 zo dňa 05. 11. 2013 bol žalovaný povinný zaplatiť EOS KSI Slovensko, s. r. o. sumu 126,98 eura aj s príslušenstvom v splátkach po 10 eur mesačne, na základe rozhodnutia Sociálnej poisťovne bol priznaný invalidný dôchodok žalovanému v sume 322,70 eura a manželke žalovaného C. P. v sume 101 eur mesačne, z dôchodku žalovaného je zrážaná suma 8,52 eura, manželia platia elektrinu, rozhlas a TV v sume 44,64 eura mesačne, žalovaný platí v bytovni Prievidza sumu 160 eur mesačne. O náhrade trov konania súd rozhodol tak, že o tejto rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcej časti, čo do zaplataenia sumy 540,30 eura s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 20. 11. 2012 do zaplataenia, napadol v zákonom stanovenej lehote odvolaním žalovaný, domáhajúc sa ním zmeny rozhodnutia súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti tak, že žalobcovi bude povinný zaplatiť sumu 756,42 eura, resp. zrušenia veci a vrátenia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Poukázal na to, že v zmysle Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 14. 08. 2006 bola prvá splátka splatná dňa 01. 09. 2006 a konečná splatnosť úveru bola stanovená na 01. 08. 2011. Súd prvej inštancie síce správne konštatoval, že žalobca má nárok iba na zaplataenie nepremľčaných splátok úveru, avšak následne dospel k nesprávnemu záveru pri vyčíslení celkovej sumy nepremľčaných splátok. Žalobcovi boli nesprávne priznané splátky za obdobie od 28. 11. 2009 do 28. 11. 2012 v celkovej sume 1296,72 eura (26 x 26,02 eura), keď splatnosť poslednej splátky bola určená na deň 01. 08. 2011. Žalobca tak má nárok na zaplataenie nepremľčaných splátok, ktorých splatnosť nastala v období odo dňa podania žaloby (28. 11. 2009) do dňa splatnosti poslednej splátky (01. 08. 2011), t. j. na 21 nepremľčaných splátok. Po dátume konečnej splatnosti už nenastala splatnosť žiadnej splátky. Pri súčine výšky splátky a počtu nepremľčaných splátok je celková suma, ktorá mala byť priznaná žalobcovi, 756,42 eura (36,02 eura x 21 nepremľčaných splátok).

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania, s verejným vyhlásením rozsudku a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej vyhovujúcej časti týkajúcej sa povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 540,30 eura s 8,75% úrokom z omeškania ročne od 20. 11. 2012 do zaplataenia, podľa § 388 CSP zmenil tak, že v tejto časti žalobu žalobcu zamietol.

5. Žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 28. 11. 2012 domáhal od žalovaného zaplataenia sumy 2.266,48 eura spolu s 9,5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.999,62 eura od 29. 09. 2011 do zaplataenia, ako i náhrady trov konania. Z odôvodnenia žaloby vyplýva, že medzi žalobcom a postupcom Slovenská sporiteľňa, a. s., Bratislava, Tomášikova 48 bola dňa 28. 09. 2011 uzatvorená Zmluva o postúpení pohľadávok, na základe ktorej postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca a žalovaný uzatvorili dňa 14. 08. 2006 Zmluvu č. 372731242, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil povinnosti podľa zmluvy, pričom pohľadávka žalobcu ku dňu jej postúpenia predstavovala sumu 2.266,48 eura, ktorá pozostávala z istiny 1.999,62 eura, riadneho úroku 48,03 eura a úroku z omeškania 218,83 eura.

6. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 23. 09. 2013 č. k. 5C/222/2013-197 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.999,62 eura s 8,75% úrokom z omeškania ročne od 20. 11. 2012 do zaplataenia a náhradu trov konania v sume 958,75 eura. Vo zvyšnej časti zaplataenia riadneho úroku 48,03 eura, úroku z omeškania 218,83 eura, ako aj úroku z omeškania 9,5% ročne zo sumy 1.999,62 eura od 29. 09. 2011 do 19. 11. 2012, žalobu zamietol. Krajský súd v Nitre, rozhodujúc o odvolaní žalovaného proti vyhovujúcej časti rozsudku súdu prvej inštancie, uznesením zo dňa 31. januára 2014 č. k. 9Co/370/2013-234, rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej vyhovujúcej časti, ako aj v časti trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Následne súdu prvej inštancie rozsudkom (v poradí druhým) zo dňa 30. apríla 2014 č. k. 5C/222/2013-289 žalobu v časti o zaplataenie sumy 1.999,62 eura s 8,7% úrokom z omeškania ročne od 20. 11. 2012 do zaplataenia zamietol a o trovách konania si vymienil rozhodnúť samostatným uznesením. Rozhodnutie súdu prvej inštancie napadol odvolaním žalobca, pričom Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 21. mája 2015 č. k. 9Co/530/2014-396 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Následne súd prvej inštancie rozhodol vo veci napadnutým rozsudkom (v poradí tretím), ktorý bol z dôvodu podaného odvolania žalovaného predmetom prejednania odvolacieho súdu v jeho vyhovujúcej časti, čo do zaplataenia sumy 540,30 eura s 8,75% úrokom z omeškania ročne od 20. 11. 2012 do zaplataenia.

7. Podľa § 470 ods. 1 CSP. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Podľa § 470 ods. 2 prvej vety CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

9. Počnúc od 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý zrušil dovtedy platný zákon č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov Občiansky súdny poriadok. Keďže v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (ak nie je ustanovené inak), je potrebné na danú právnu vec aplikovať právnu úpravu zákona č. 160/2015 Z. z.

10. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

11. Podľa § 379 CSP odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak a/ od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý b/ ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov c/ určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

12. Podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

13. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania (okrem prípadov uvedených v ustanovení § 379 CSP), tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

14. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

15. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

16. Po prejednaní veci, v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania žalovaného, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v odvolaní napadnutej vyhovujúcej časti, čo do zaplataenia sumy 540,30 eura s 8,75% úrokom z omeškania ročne od 20. 11. 2012 do zaplataenia, správne zistil skutkový stav

veci, na vec aplikoval správne ustanovenia právnych predpisov, avšak vec nesprávne právne posúdil, čo bolo dôvodom na zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti v zmysle ustanovenia § 388 ods. 1 CSP.

17. Z obsahu podaného odvolania žalovaného vyplýva, že nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie vidí v skutočnosti, že súd pri posúdení žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie sumy 1.999,62 eura s príslušenstvom, prihliadajúc na vznesenú námietku premičania, nezohľadnil skutočnosť konečnej splatnosti úveru dňa 01. 08. 2011, z ktorého dôvodu vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie nepremičaných splátok v období od 28. 11. 2009 do 01. 08. 2011, t. j. na 21 nepremičaných splátok vo výške 756,42 eura s príslušenstvom, a nie vo výške 1.296,22 eura s príslušenstvom, tak ako rozhodol súd prvej inštancie.

18. Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že žalobca svoj nárok na plnenie odvodzuje zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0372731242, uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu - postupcom Slovenská sporiteľňa a. s., Bratislava a žalovaným dňa 14. 08. 2006. Na základe tejto zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 40.000,-Sk (1327,76 eura), ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach vo výške 1085,-Sk (36,02 eura) so splatnosťou prvej splátky dňa 01. 09. 2006 a splatnosťou poslednej splátky (konečná splatnosť úveru) 01. 08. 2011. Pokiaľ potom žalobca podal žalobu na súd dňa 28. 11. 2012, posudzujúc plynutie trojročnej premičacej doby, je potrebné za premičané považovať splátky úveru splatné do 28. 11. 2009 a za nepremičané splátky úveru splatné od 28. 11. 2009 do 01. 08. 2011 (do doby konečnej splatnosti úveru). Ak teda žalovaný v podanom odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil premičanie nároku žalobcu s ohľadom na skutočnosť, že nezohľadnil okamih konečnej splatnosti úveru, pričom za nepremičané považoval splátky do 28. 11. 2012 (do doby podania žaloby), napriek tomu, že konečná splatnosť úveru nastala dňa 01. 08. 2011, odvolanie žalovaného je potrebné považovať za dôvodné. Súd prvej inštancie síce správne konštatoval, že uplynutím trojročnej premičacej doby sú premičané všetky splátky splatné do 28. 11. 2009, avšak z hľadiska ustálenia záveru o tom, ktoré splátky úveru premičaniu nepodliehajú, opomenul zásadnú skutočnosť, že posledná splátka úveru bola splatná dňa 01. 08. 2011, a teda nebolo možné do rozsahu nepremičaných splátok zahrnúť splátky do doby podania žaloby 28. 11. 2012, keďže počnúc od 01. 08. 2011 nenastala splatnosť žiadnej ďalšej splátky úveru v zmysle uzatvorenej zmluvy o úvere. S ohľadom na uvedenú skutočnosť potom žalovaný dôvodne namietal, že žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie nepremičaných splátok v počte 21 splátok (v roku 2009- 2 splátky, v roku 2010 - 12 splátok a v roku 2011- 7 splátok), teda na zaplatenie sumy 756,42 eura s príslušenstvom (8,75% úrokom z omeškania ročne od 20. 11. 2012 do zaplatenia), a nie nárok na zaplatenie sumy 1.296,72 eura s príslušenstvom.

19. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej vyhovujúcej časti týkajúcej sa povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 540,30 eura s 8,75% úrokom z omeškania ročne od 20. 11. 2012 do zaplatenia zmenil v zmysle ustanovenia § 388 CSP tak, že v tejto časti žalobu zamietol.

20. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1, 2 CSP tak, že žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, pretože úspech každej zo strán bol len čiastočný.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).